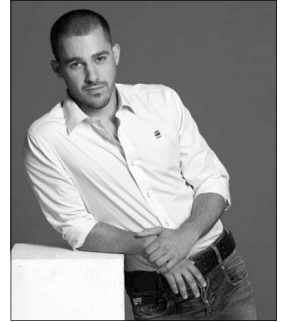

„A legfontosabb cél, hogy a Ház elkészüljön”

Beszélgetés Ziszidisz Nikosz építésszel

A Görögség Házáról már többször hallottunk és vélhetően fogunk is még hallani. Interjúnk időszerepességét az jelzi, hogy a történet igazi mérföldkőhöz érkezett: az Etna Kft. megnyerte a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzata által kiírt pályázatot, s a hosszas várakozás és az állagmegóvási munkálatok után végre elkezdheti a tervek kivitelezését. Hogy ez pontosan mit jelent, mire lehet számítani a munkák végeztével, arról a Kft. képviselőjével, Ziszidisz Nikosszal beszélgettünk.

– Előjáróban annyit hadd jegyezzen meg: számomra mindig öröm egy ennyire optimista görög fiatalal beszélgetni. Kérlek, mutatkozz be!

– Édesapám görög, édesanyám magyar származású, én pedig minden nációból igyekeztem azokat a vonásokat átvenni, amelyek biztosítékul szolgálnak arra, hogy emberileg jól működjek. Két bátyám van, mindhárman építészek vagyunk. Alekosz négy évvel, Petrosz másfél évvel idősebb nálam. Alekosz kézügyességben, grafikában jeleskedik, Petrosz művészibb, tömegekben, rajzban, felületben gondolkodik, én pedig a kivitelezéssel foglalkozom. Az általános iskolában is mindhárman rajztagozatosok voltunk, én építőipari szakközépiskolát végeztem, majd az Ybl Miklós Főiskolát. Apu a céget 1991-ben alapította, s ez óriási előny volt a számunkra, hiszen a gyakorlatban is el tudtuk sajátítani a szakmát.

– Tehát született építész vagy?

– Már egészen kicsi koromban is az építész volt a válaszom a „Mi leszel, ha nagy leszel?” kérdésre. Nem is igazán gondoltam egyébre. Sosem próbálkoztam mással, mindig is a kreativitás volt számomra az első, ebben tudom kifejezni önmagam.

– Szoktál rajzolgatni pusztán a saját örömeire is?

– Sajnos ma már egyre kevesebbet, inkább csak akkor, ha valakinek ajándékot készítek. A legjobban kétoldalú filctollal szeretek dolgozni, ami már olyan hatást eredményez, mintha akvarell képet készítettem volna. Ma már sokkal jobban szeretem a térben megvalósuló dolgokat, szobrokat, térplasztikákat. Nemrég készítettünk például egy térplasztikát a HelloBaby bár számára, amely 880 darab sörösüvegből állt.

– Az Etna Kft. nyert a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzata által kiírt pályázaton. Mutasd be, kérlek a céget!

– Édesapám 1991-ben hozta létre az Etna Kft-t, amely kezdetben javarészt felújításokkal, irodákkal, lakásokkal foglalkozott, ám ahogy mi, gyerekek egyre idősebbek lettünk, s a technika is fejlődött, mind jobban bővült a tevékenységi körünk. Manapság már teljes körű szolgáltatást nyújtunk a tervezéstől kezdve a kivitelezésig, bútorgyártásig, engedélyeztetésig, berendezésig, dekorálásig.

– Milyen indítatásból pályázatok?

– Görögökkel és görög önkormányzatokkal ezt megelőzően nem dolgoztunk még, s amint tudomást szereztünk a lehetőségről, úgy döntöttünk, élünk vele. Szerettünk volna a görögség körében is letenni valamit az asztalra.

– Hogy néz ki most a Görögség Háza? Honnan indultok?

– Úgy vesszük át az épületet, hogy a homlokzati nyílászárók nagy része ki van cserélve, ezek alumínium nyílászárók. A bontások nagy része megvan, elkészült a tetőszigetelés is, a tetőszigetelésről lejutó víz útja viszont még nincs kitalálva.

Az első megoldandó feladat, tehát a csapadékelvezetés megfelelő kialakítása. Ezután következik a színházterem, az előtér, valamint a vizes blokkok minimális felújítása.

A gépészet és a villanyszerelés még tervezési szakaszban van. Az a cél, hogy az épület mielőbb használatba vehető legyen. Ehhez kell a vizes blokk, a fűtés, a megfelelő világítás, valamint a színháztermet is olyan állapotba kell hozni, hogy ott rendezvényeket lehessen tartani. Az utóbbi nehezebb feladat a szinteltolódás miatt. Ehhez az ütemhez tartozik még egy könyvtárhelyiség kialakítása is.

Azt javasoltam, hogy azt kell először eldönteni, mire akarjuk ezt az épületet használni, hiszen évi két görög ünnep szerintem nem elegendő. Fontos, hogy ne úgy képzeljük el, hogy az első ütem elkészítése után egy teljesen kész színháztermet kapunk, az egyelőre teljesen üres lesz.

– Véleményed szerint hogyan kellene kialakítani a továbbiakban az épületet?

– Én biztosan élnék az épületet körbevevő szép nagy térrel, hiszen abban is rengeteg a lehetőség, továbbá magát a színháztermet kellene olyan szintre fejleszteni, hogy ott többféle előadás, est kerülhessen megrendezésre.

Ki kellene használni a Házat télen-nyáron, nem is beszélve arról, hogy annak a rezsijét is ki kell termelni, s ahhoz, hogy az épület folyamatosan működőképes legyen, heti szinten kell az épületet a lehetőségek szerint igénybe venni.

– *Meglátásod szerint mennyi pénz kellene a Görögség Háza teljes kialakításához, amely már tartalmazza a teljesen berendezett könyvtárat, iskolát, irodákat, próbatermeket, színháztermet?*

– Mindig azzal kérdéssel szoktam válaszolni erre, hogy mit mondjak: amit hallani szeretnél vagy az igazságot. Amikor meglepetten visszakérdeznak, így folytatom: gondolj egy összegre, s szorozd meg kettővel. Ennek az az oka, hogy amint elkezdődik az építkezés és a megrendelő térben kezdi látni a dolgokat, egyre több ötlet bontakozik ki a fejében. Azok pedig mindig többeltráfordítást igényelnek. Az az első, hogy a meglévő keretet kell számításba venni, képezni kell egy tartalékot, s ezeknek megfelelően kell felmérni a lehetőségeket. Sokszor hajlamosak elfelejteni azt az emberek, hogy az utólag támadt igényeket a beruházás anyagi vonzata is követni fogja. Fontos, hogy mik a céljaink, mekkora összeget tudunk rezsiként havonta kifizetni, de tudomásul kell vennünk, hogy ez az épület nem tud annyit, mint egy most épülő ház. Kompromisszumokat muszáj kötni, s nagyon fontos, hogy az emberek tisztában legyenek azzal, hogy a rendelkezésre álló keretösszegért mi jár. Nagyon fontos ezért a kommunikáció és a folyamatos felvilágosítás. Ez számomra azért könnyebb feladat, mert korábban a mi nevünkhöz kötődött a tévében folyó sorozat, az ÁlomÉpítők, ahol nekem többek között az volt a tisztem, hogy a televízió másik felén ülő nézővel megértessem, hogy az építkezés során mi, hogyan történik. Az építészeti nyelvért le kell fordítani a mindennapi élet nyelvére, ami azért is fontos, mert annak, amit mondunk, 6-7%-a a tartalom, 40-50%-a testbeszéd, a maradék pedig a hangszín, amit használsz. A legnagyobb siker minden építkezésnél annak elérése, hogy az építész és az építető is egy nyelvet beszéljen. Ha ők elbeszélnek egymás mellett, akkor nagyon nehéz lesz a munka. Mi a tiszta és egyértelmű kommunikációra törekszünk.

– *Nem mindenkinek adatik meg a lehetőség, hogy egy televíziós műsor állandó munkatársa legyen. Azok kedvéért, akik nem láttak egy részt sem, kérlek, mesélj arról, milyen típusú műsor az ÁlomÉpítők!*

– A produkció célja az volt, hogy nehéz helyzetben lévő családoknak segítsen, mégpedig úgy, hogy a házukat, lakásukat élhetőbbé, szebbé varázsolja, adott esetben pedig teljesen új otthonnal ajándékozza meg őket. Ebben a műsorban generálkivitelezőként vettem részt.

– *Mi a beruházással kapcsolatos legfőbb hitvallásuk?*

– Számunkra az a legfontosabb cél, hogy ez a Ház elkészüljön. Mi ebben a projektben teljesen pártatlanul veszünk részt, tiszta lappal akarunk a munkának nekikezdeni. Azt hogy mennyi konfliktus lesz menet közben, nem tudom megjósolni, de megpróbálok majd minden helyzetet higgadtan kezelni. Nagyon fontos, hogy az emberek ne azt várják, hogy a jelen ütem végére kacsalábon forgó palota áll majd a Börzsöny utcában. A rendelkezésre álló összeg ugyanis ahhoz képest kevés, hogy mennyit lehetne elkölteni erre a házra, ah-

hoz képest pedig sok, hogy milyen nehéz ezt a pénzt összegyűjteni. Én azt tudom megmondani, mi mennyibe kerül, mit tartok jónak és szakmailag indokoltnak, de a végső döntést nyilván nem én fogom meghozni. Mi tisztán játszunk mindig mindent, nem csinálunk semmiből titkot, hiszen az egyenes a legrövidebb út. Sajnos a közösségben sokan rosszat feltételeznek egymásról. Ezen a szemléleten is változtatni kellene. Nem félek a Ház nyújtotta kihívástól, s nagyon reménykedem benne, hogy ezt az optimista szemléletet minél több emberre át tudjuk ragasztani. Én nem játszom olyan emberekkel, akik átvágnak.

– *Ha nem kötnék a kezed anyagi korlátok, s minden döntést te hozhatnál meg, milyen lenne a Görögség Háza?*

– Amit személy szerint hiányolok: jobban kellene nyitni a magyarok felé is, hiszen édesanyám korábban egy másik hangulatról mesélt, mint amely most jellemzi a görög rendezvényeket. Több olyan nemzeti estet rendeznék, amely nem feltétlenül csak a görögöknek szól, hanem olyanoknak is, akik szeretnének megismerkedni ezzel a kultúrával, olyan átmeneti teret hoznék létre, ahol nemzetiségtől függetlenül bárki bekapcsolódhatna a hagyományaink szövevényébe. Ami még nagyon tetszik, az a Radnóti Miklós Művelődési Központnak a hidraulikus padlószerkezete, amelyben már rengeteg a lehetőség. Számomra a Házban elhelyezkedő görög étterem, görög üzlet, görög büszkeséggel egyértelmű kellék. Azon is gondolkodnék, hogy ebben a házban minden itteni görög hagyjon valamilyen nyomot. Legyen ezeken túl benne könyvtár, egy olyan hely, ahol kutatni lehetne a görögséget, de nemcsak a görögöknek.

– *Milyen görög üzletre gondoltál?*

– Elsősorban az élelmiszer jut eszembe. Három dolog hiányzik számomra nagyon: a hagyományos fetasajt, az olívbogyó és a sós, nagy szemű szotyola. Ha csak ezt árulnák, akkor is keresett lenne a bolt. A hidraulika nagyon jó dolog, de a történelmi emlékhely számomra fontosabb. Itt gondolhatunk fizikai jelekre, de családfákra is, bármire, amely nyomot hagy rólunk a világban.

– *Mi az, ami kimondottan görög vonás benned?*

– Amíg az októberi görög ünnepen ücsörögtem, pont ezen gondolkodtam. Fel is támadt bennem a nemzeti öntudat, örömmel töltött el, hogy görögnek is születtem, onnan is származom. Ez a mai már egy modern világ, ahol a fiatalokat számos nemzet hatásai érik. Ami görög vonás bennem, hogy igyekszem mindig mindent a pozitív oldaláról megközelíteni, ahogyan magát a Görögség Háza projektet is. Próbálok mindig a célt és a végeredményt látni magam előtt. Ennek a szellemében dolgozunk, de hiszem, nem is lehet másképp!

– *Köszönöm, hogy beszélgettünk.*

dr. Miliosz Nikolett
Ellinizmosz